

KAKSI VAIN

san. LASSE WIKMAN

säv. BO SÖDERHOLM

Em Am C B7 Em Am

Va-lo leik-kaa hä-mä- rää, — hau-ras

C B7 Em Am Em

heh-ku sii - tä jää. — Se si-nut sii-hen piir tää, — lä-hem mäk - si siir - tää.

C D B7

Kos-ken hiuk-siin va-ro - en, — "o - let kau - nis", kuis-kaan sen. Kun sit - ten

Em Am Em C D

kat-sot mi-nuun, pai-nun kiin - ni si nuun. — Jo-kai-sen het - ken mie-le-ni ke - rää,

D B7 Em Am

luo-tain e-nää kar - kaa et. — Kos-ke tuk - ses - ta i - ho-si he - rää, löy-dän huu - let

C B7 Em Am C

ja - noi - set. — Tun-ne meil - le riit - tää, jo - ka yh - teen liit - tää — kak - si

B7 Am Am7 B7 Am Am7 B7

1. vain. | Mi-kä | 2. vain.

Jo-kai-sen het-ken mie-le-ni ke-rää, luo-tain e-nää kar-kaa et... Kos-ke tuk-ses-ta

i-ho-si he-rää, löy-dän huu-let ja-noi-set... Tun-ne meil-le riit-tää,

jo-ka yh-teen liit-tää... kak-si vain.

2. Mikä meidät kauas vei,
 aamun myötä pääty ei.
 Kohtalo kaiken säätää
 varjot pois se häätää.
 Unelmiini uskon taas,
 astuin sinun maailmaas.
 Yö aamun syliin vaipuu,
 haihtuu hiljaa kaipuu